

Sygn. akt IV Ka 639/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r.

sprawy **M. B.**

syna J. i D. z domu W. (...) r. w W. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z 57a§ 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 30 czerwca 2015 r. sygnatura akt II K 1463/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 639/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko M. B. oskarżając go o to, że

1. w dniu 10 sierpnia 2013r. w W., woj. (...), podczas pełnienia przez M. M. obowiązków związanych z ochroną meczu piłkarskiego, działając publicznie i bez powodu, dwukrotnie uderzył go w twarz czym okazał rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

2. w dniu 10 sierpnia 2013r. w W. woj. (...), podczas pełnienia przez M. M. obowiązków związanych z ochroną meczu piłkarskiego, działając publicznie i bez powodu, znieważył go słowami wulgarnymi czym okazał rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 roku (sygnatura akt II K 1463/13) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu

I. postępowanie karne przeciwko M. B. o czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż czyn ten wyczerpuje znamiona występku z 157 § 2 kk wobec spowodowania działaniem M. B. u pokrzywdzonego M. M. obrażeń ciała w postaci urazu twarzoczaszki z krwiakiem okolicy jarzmowej prawej i rozcięciem wargi, skutkujących

naruszeniem czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas poniżej dni siedmiu to jest o występku z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oraz o czyn opisany w pkt II części wstępnej wyroku, to jest o występku z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył na okres próby lat 2 (dwóch);

II. na podstawie art. 415 § 3 kpk pozostawił bez rozpoznania powództwo cywilne wywiedzione przez pokrzywdzonego M. M.;

III. zasądził od M. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu i wymierzył mu opłatę w wysokości 100 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu przez Sąd, iż stopień winy oskarżonego nie był wysoki albowiem jego działanie było wynikiem bodźców emocjonalnych, a ponadto oskarżony jest osobą młodą, nie karaną oraz ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania co pozwala na zastosowanie względem niego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania podczas gdy oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów w warunkach występkę chuligańskiego albowiem działał on publicznie, w obecności wielu osób i bez powodu co w powiązaniu nagminnością tego typu zachowań podczas zawodów sportowych skutkować powinno stosownym napiętnowaniem i ukaraniem z uwagi na cele postępowania karnego z zakresu prewencji indywidualnej jak i w szczególności prewencji ogólnej

a podnosząc wskazany zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja odniosła ten skutek, iż koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Wyrokując sąd rejonowy po rozpoznaniu sprawy M. B. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko wymienionemu o czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż czyn ten wyczerpuje znamiona występkę z 157 § 2 kk wobec spowodowania działaniem M. B. u pokrzywdzonego M. M. obrażeń ciała w postaci urazu twarzoczaszki z krwiakiem okolicy jarzmowej prawej i rozcięciem wargi, skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas poniżej dni siedmiu to jest o występku z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oraz o czyn opisany w pkt II części wstępnej wyroku, to jest o występku z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył na okres próby lat 2 (dwóch). Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż stosownie do treści art. 66 § 1 kk – a w którym to przepisie zawarte zostały materialne i formalne przesłanki warunkowego umorzenia postępowania - Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Dopiero łączne spełnienie wszystkich tych wymienionych powyżej przesłanek umożliwia zastosowanie wskazanej instytucji.

W pisemnych motywach wyroku uzasadniając wydane w sprawie rozstrzygnięcie sąd orzekający wskazał, iż czyny jakich dopuścił się oskarżony niewątpliwie są społecznie szkodliwe bowiem pierwszy z nich zagrażał życiu i zdrowiu, które to dobra są chronione konstytucyjnie. Zauważając przy tym również, iż Sąd wziął jednak pod uwagę okoliczności ich popełnienia i sam charakter, a to ciężar gatunkowy wyrażający się w zagrożeniu ustawowym a to występkę z art. 157 § 2 kk alternatywnie karami grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, zaś z art. 216 § 1 kk alternatywnie karami grzywny albo ograniczenia wolności, a nadto fakt nie wyrządzenia poważnej szkody, gdzie na sprawcy nie ciążyły szczególne obowiązki, a także wyrażając stanowisko, iż wobec oskarżonego zachodzi pozytywna

prognoza kryminologiczna pozwalająca przepuszczać, że będzie on przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni przestępstwa, zaś przedmiotowe w sprawie zdarzenie miało w jego życiu charakter incydentalny.

Rozpoznając wniesioną apelację Zwrócić należy uwagę, iż jak przyjął wyrokując w sprawie sąd orzekający w ślad za aktem oskarżenia wymieniony M. B. czynów tych dopuścił się w warunkach występku chuligańskiego, do tego - jak stwierdził w pisemnym uzasadnieniu Sąd Rejonowy - działanie tego oskarżonego w zakresie pierwszego z występków miało charakter umyślnego zamachu na zdrowie pokrzywdzonego, zaś w przypadku drugiego z tych występków na cześć pokrzywdzonego. Zaznaczyć także w tym miejscu także należy i co akcentuje w apelacji skarżący, iż oskarżony działał przy tym publicznie, bez powodu i okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, wskazując nadto także na nagminność takich zachowań towarzyszących rozgrywkom sportowym. Przede wszystkim jednakże podkreślenia w tym miejscu wymaga, a co sygnalizowano już powyżej, iż jedną z przesłanek warunkujących możliwość zastosowania wskazanej instytucji tj. warunkowego umorzenia postępowania jest wymóg, aby społeczna szkodliwość czynu nie była znaczna, stwierdzenie bowiem, iż stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów jest znaczny wykluczałoby możliwość zastosowania tej instytucji. Lektura pisemnych motywów wydanego w sprawie przez sąd I instancji orzeczenia i przedstawionej tam argumentacji wskazuje natomiast jednakże, iż sąd orzekający w sposób powierzchowny, lakoniczny odniósł się do okoliczności zaistniałych w przedmiotowej sprawie i mających znaczenie w ocenie stopnia społecznej szkodliwości, w istocie uchylając się od dokonania kompleksowej i rzetelnej analizy stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego w kontekście dyspozycji art. 115 § 2 kk, przy czym zaznaczyć należy, iż prawidłowe ustalenie stopnia społecznej szkodliwości jest niezbędne w toku każdego postępowania karnego. Nie sposób ponadto w tym miejscu nie zauważyć, iż gdy zważy się nadto, iż czyny z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oraz z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk naruszały przy tym różne dobra prawne, to dokonanie oceny stopnia społecznej szkodliwości tych czynów w sposób ogólnikowy, nie może zostać uznane za prawidłowe. Powyższe uchybienie niewątpliwie mogło mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Z uwagi na wskazane powyżej uchybienia zaskarżony wyrok jako przedwczesny podlegał uchyleniu a sprawa wymaga ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji uwzględni powyższe uwagi i spostrzeżenia oraz dokona kompleksowej i zgodnej z dyspozycją art. 115 § 2 kk oceny stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu M. B. czynów a także dokona właściwej karnoprawnej oceny zachowania się wymienionego oskarżonego, a swoje stanowisko uzasadni w sposób zgodny z wymogami art. 424 kpk. Prowadząc postępowanie sąd będzie mógł skorzystać z art. 442 § 2 kpk i poprzestać na ujawnieniu tych dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie wyroku.